

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔτος ΛΔ' Αριθ. Φύλλου 769

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1980 (Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεία Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 3628280

Οἱ Ἀρχιερεῖς μας ἡγοῦνται τῆς παγγελικῆς καθόδου διὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

ΤΕΛΕΤΑΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝΤΑΙ

Ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς Πειραιᾶ

«... Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ...»

Ἐὰν ἡ Γέννησις τοῦ Θεανθρώπου εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἱστορικὸς σταθμὸς εἰς τὴν πορείαν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐὰν τὸ λαμπροφόρον ἅγιον Πάσχα εἶναι ἡ μεγαλοπρεπεστέρα καὶ πανηγυρικωτέρα ἐορτὴ τῶν Πανελλήνων, ὅπουδήποτε τῆς γῆς καὶ ἂν εὐρίσκωνται, ὅμως, ἡ Ἑορτὴ καὶ Πανήγυρις τῶν Θεοφανείων εἶναι διὰ τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Γ.Ο.Χ. ἡ μεγαλύτερα καὶ θριαμβευτικωτέρα πανηγυρικὴ ἐκδήλωσις καὶ ἡ ἐντονωτέρα συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα, διότι πανοικεῖ συμμετέχουν εἰς τὴν Κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Οὕτω πως καὶ ἐφέτος, εὐλογία τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, παρὰ τὰς γνωστὰς πικρίας καὶ περιπετείας τοῦ Ἱεροῦ ὑμῶν Ἀγῶνος, ὑπῆρξεν

καταπληκτικὴ ἡ ἐπιτυχία τῆς Πανηγυρικῆς ταύτης Ἑορτῆς, ἥτις πάντα θὰ ἀποτελῇ τὴν ΚΟΡΥΦΑΙΑΝ κατ' ἔτος ἐορτίον θρησκευτικὴν προβολὴν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Παρὰ τὰς δυσμενεῖς συνθήκας αἰτίνες βελτιώθησαν μόνον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταδύσεως, ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἀρίστη. Καὶ ἐνῷ ἐφέτος συνέπεσεν ἡμέραν κατ' ἐξοχὴν ἐργώδη διὰ τὸν κόσμον, δηλ. Σάββατον, ἐν τούτοις, ἡ λαοθάλασσα τῶν πιστῶν δὲν ἔχει προηγούμενο, ἐνθυμίζουσα παλαιὰς εὐκλείας ἡμέρας δόξης καὶ θριάμβου τῆς Ἐκκλησίας, ὑπολογιζομένη, παρὰ τῶν ἐχόντων ὑπεύθυνον γνώμην, εἰς εἴκοσι χιλιάδας περίπου ψυχῶν.

Τὴν διοργάνωσιν καὶ τὴν ὅλην φροντίδα τῆς τελετῆς καὶ ρύθμισιν τῶν διατυπώσεων, ἀνέλαβε, ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἐπιτροπὴ

Τὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν μας, ἐχαιρέτιζαν τοὺς νέους Ἀρχιερεῖς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος μὲ τὴν ἀθρόα συμμετοχὴν των εἰς τὴν τελετὴν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων.

ή όποία δι' άόκνων ένεργειών και παραστάσεων παρά τοίς Άρμοδίοις, έξασφάλισεν όλας τάς προϋποθέσεις διά τόν σηματοστολισμόν, έόρτιον έξέδραν, μικροφωνικάς εγκαταστάσεις κ.λ.π. τής τελετής.

Κατά τό, υπό τής Ίερās Συνόδου καταρτισθέν έόρτιον πρόγραμμα, έτελέσθη κατ' άρχάς, πανηγυρική άρχιερατική Θεία Λειτουργία, εις τόν ιερόν ένοριακόν Ναόν τοῦ άγίου Άποστόλου Φιλίππου Καμινίων Πειραιώς, προεξάρχοντος τοῦ οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς και Σαλαμίνας κ.κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΥ, αλαιοισυμένου υπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Έπισκόπου Μαραθώνος - Εύβοίας κ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ και πολλών πρεσβυτέρων και τών Ίεροδιακόνων Παναγιώτου και Μακαρίου.

Οί Ίεροψάλται κ.κ. Νικόλαος Κουκουλάκης,

Μιχαήλ Μακρήs και πολλοί έτεροι προσέδωσαν ιδιαίτεραν αίγλην και ιδημιούργησαν άληθή ψυχικήν άνάτασιν εις τήν όλην Θείαν Μυσταγωγίαν, διά τής καθαρās βυζαντινής μουσικής έκφράσεως αὐτών.

Μετά τήν Θείαν Μυσταγωγίαν σχηματίζεται μεγαλοπρεπεστάτη Ίερά Πομπή, έκκινούσα πρós τό σημείον τής Καταδύσεως.

Προηγούνται τής όλης μεγαλοπρεπούs πομπής μοτοσυκλετισταί τής Τροχαίας Πειραιώς, ή-κολούθη ή φιλαρμονική Μπάντα τοῦ Δήμου και ό εύσταλής νέος σηματοφόρος καθώς και πληθος άπαστραπτόντων Έξαπτερύγων και Ίερών Λαβάρων και Σημαιών, όλων τών Ίερών Ναών Άθηνών, Πειραιώς και Περιχώρων. Άκολουθεί τό άξιόλογον Όρφανικόν Ίδρυμα τοῦ πανος. άρχιμ. πατρός Διονυσίου Καλαργύρου Πρωτοσυγγέλλου Ι.Α.Α. μέ τήν πολιτισμένην όμοιόμορφον εμφάνισίν του, ως και νεάνιδες

Ένα ελάχιστον τμήμα από τό άμέτρητον πληθος τών προσελθόντων εις τήν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

καὶ νέοι τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Σωματείου Ἀχαρνῶν μὲ ποντιακὰς ἐνδυμασίας, νεάνιδες ἐκ Σαλαμίνος ἐνδεδυμέναι Ἀμαλίας, ἐκ Μεγάρων μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίας, ὡς καὶ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου Κουκουβάουνες, ἐνῷ ξεσποῦν δυνατὰ χειροκροτήματα ἐνθουσιασμοῦ ἀπάντων τῶν παρακολουθούντων. Ἐπίσης εὐσταλεῖς νεάνιδες μὲ τὴν ἀθάνατον ἐνδυμασίαν τῆς παλαιᾶς Ἑλληνίδος, ἐνθυμίζουσαι Ζάλογγον καὶ Ἀραπίτσα Ναούσης, προχωροῦν σεμνοπρεπῶς καὶ ἐπονταὶ οἱ χοροὶ τῶν Ἱεροσαλτῶν, διὰ νὰ φανῇ μετ' ὀλίγον τὸ Ἱερὸν καὶ θρυλικὸν Τάγμα τῶν Λ.Ο.Κ. τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. Τὸ γραφικώτερον τμήμα τῆς Ἱερᾶς Πομπῆς, οἱ ἀνώνυμοι αὐτοὶ ἥρωες καὶ στυλωδάται τοῦ μοναχικοῦ κόσμου, Ἡγούμενοι, μοναχοὶ, μοναχαί, δόκιμοι, ρασοφόροι, ἐξ ὅλων τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀληθινοὶ καὶ ἀκλόνητοι φρυκτωροὶ καὶ διάδοχοι τῶν Στουδητῶν καὶ τῶν μοναχῶν τῆς Νιτρύας, φέροντες ὅλοι τὰ ἐπιρριπτάρια τῶν.

Ἐπονται οἱ λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, οἱ σεβάσμιοι αὐτοὶ Ταμιοῦχοι τῆς Θείας Χάριτος, οἱ τετιμημένοι διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν. Ἱερεῖς παντὸς ὀφικίου μὲ τὰς ἀπαστραπούσας στολὰς αὐτῶν προκαλοῦν τὴν συγκίνησιν τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ.

Ἀκολουθοῦν οἱ Πανοσιολογιώτατοι Τελετάρχαι - Ἀρχιμανδρίται φέροντες ἐπιστήθιον Σταυρόν, ἐπιρριπτάριον καὶ τὰς ποιμαντικὰς αὐτῶν ράβδους, πατέρες, Βασιλείους, Παγκράτιος Νικόλαος καὶ ἄλλοι. Αὐτοὶ ρυθμίζουν τὴν ὅλην εὐταξίαν τῆς Ἱερᾶς καὶ μεγαλειώδους πομπῆς καὶ ἐπὶ κεφαλῇς ἀπάντων, κορυφαῖοι εἰς τὴν Ἱερὰν Παράταξιν, οἱ Γερασιώτατοι Ἱεράρχαι τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ἀληθεῖς σεμνώματα καὶ ἐγκαλωπίσματα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν μὲ προεξάρχοντα αὐτῶν, τὸν σεμνὸν καὶ ἀπέριτον ἁγωνιστὴν καὶ Προκαθήμενον αὐτῆς, Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΝ, πλαισιούμενον παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΝ καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας, Πατρῶν καὶ Πελοποννήσου κ.κ. ΘΕΟΦΙΛΟΝ, Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ, Αἰγίνης κ.κ. ΠΑΤΡΙΣΙΟΝ, Ταλαντίου κ.κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ, Μαραθῶνος καὶ Εὐβοίας κ.κ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΝ, Χίου καὶ Ἰκαρδαμῆλων κ.κ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ καὶ Σταυρουπόλεως κ.κ. ΕΥΘΥΜΙΟΝ.

Μετὰ τὴν Ἱεραρχίαν ἐπίσημοι Κρατικοὶ Ἐκπρόσωποι, οἱ Βουλευταὶ κ.κ. Ἀθανάσιος Κρίκκος, ἐκ τῶν ἐνθέρμων καὶ ἐνθουσιωδῶν ὑποσπριγκτῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, καὶ οἱ φίλοι τοῦ Ἱ. Ἀγῶνος Βουλευταὶ, Εὐάγ. Ἀνερούσης, Γ. Τρα-

Τῆς ἡγεσίας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος προπορεύονται μοναχοὶ καὶ μοναστρία, ἐνῷ ἀκολουθοῦν τὰ πλήθη ἐν καταφανῇ συγκινήσει καὶ ἀπαντες διὰ τῆς συμπαγοῦς πίστεως τῶν διαδηλοῦν πόσον τεραστία εἶναι ἡ ἀπόφασίς τῶν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν Ὁρθοδοξίαν.

γάκης, Ν. Φράγκος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Νεράντζης, ὁ κ. Πελοποννήσιος, Διοικητὴς τῆς Λιμενικῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς, ὁ Νομικὸς Σύμβουλος κ. Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος, οἱ κ.κ. Θ. Κανακῆς, Καλλιανιώτης, Νικολόπουλος, Χρονᾶς, Ἀντ. Ζούλιας, Γ. Βουγιουκλάκης, Α. Φαμέλης, Χ. Χαλβατζῆς, Σ. Κιούσης, Δ. Ζυγούρης, Δ. Λουδάρος, Γ. Γιολαῆς, Κ. Κόμνιος, Ε. Τούτουζας.

Ἐπίσης ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Κατσικιάδης καὶ πολλοὶ ἕτεροι ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν, Δημοτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ Πειραιῶς.

Ἀοικίνητοι καὶ ἰακούραστοι οἱ βοηθοὶ τῶν τελεταρχῶν, οἱ εὐταξαὶ τῆς Ἱερᾶς Πομπῆς, ἀπεδείχθησαν ἀξιεπαινοὶ καὶ ὑποδειγματικοὶ συνεργάται τῶν φιλοτίμων Ἀστυνομικῶν Ὁργάνων. Ἡ στήλη αὕτη συγκαίρει θερμότητα τοὺς κοπιᾶσαντας ὧν τὰ ὀνόματα γνωστὰ τοῖς πᾶσιν, διὰ τὴν κατ' ἔτος πρόφροναν συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑορτῆς.

Ἐκεῖ λοιπὸν, παρὰ τὴν διακοσμημένην προ-

βλήτα Τζελέπη, άφίχθη ή όλη Πομπή ένθα επί μεγαλοπρεπούς δαφνοβριθούς εξέδρας έγένετο ό Μέγας Άγισμός και ή Κατάδυσις του Τιμίου Σταυρου, υπό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ, ένψ οι σειρήνες των προσωρισμένων πλοίων, μικρών και μεγάλων, έδόνουν την άτμόσφαιραν και έξηγγειλον τό κοσμοχαρμόσουνον γεγονός της Τριαδικής Έπιφανείας επί τά Ιορδάνεια ρείθρα.

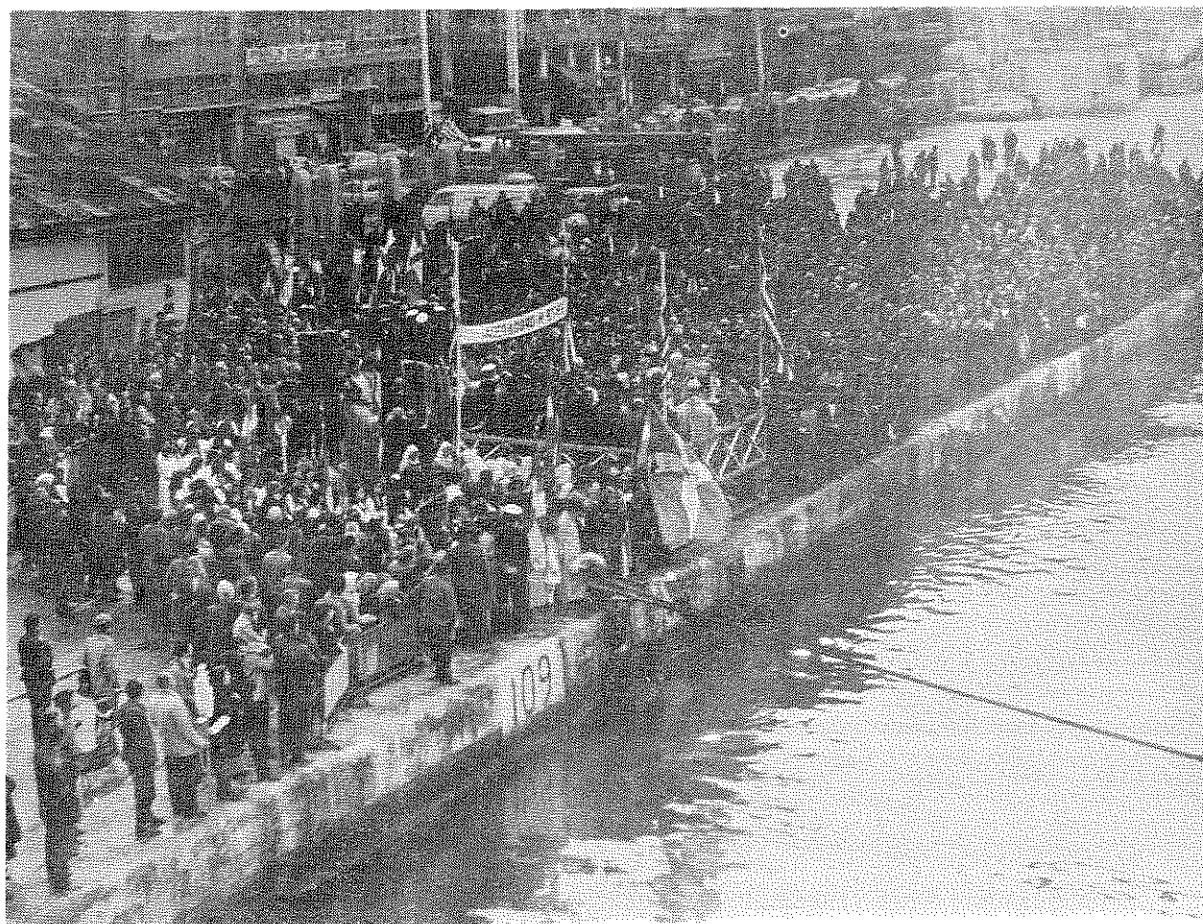
Ο Λαός Εσαπά μετά δακρύων πολλών, συγκινήσεως και χαράς εις εύλαβές προσκύνημα του Τιμίου Σταυρου. Αυτό τό άγαπητόν και άκλόνητον Ποίμνιον, τό όποιον παρά τους έμφανείς και άφανείς πειρασμούς ούς δέχεται, μένει ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΟΝ και ΣΤΑΘΕΡΟΝ εις την παραγγελίαν του Άποστ. Παύλου: «ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΑΣ ΕΔΙΔΑΧΘΗΤΕ, ΕΙΤΕ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥ, ΕΙΤΕ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΗΜΩΝ»...

Αυτό τό «μικρόν Ποίμνιον» των Γ.Ο.Χ., δημι-

ουργεί κατ' έτος με την άγάπην και την συμμετοχήν του τό ΕΥΛΑΛΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΠΩΣ ΔΕΝ ΤΟ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΟΘΝΕΙΑ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΕΘΡΟΣ ΕΠΙΡΡΟΗ, αλλά άγωνίζεται και θα άγωνίζεται πάντοτε διά τον θρίαμβον της Όρθοδοξίας.

Η Διεύθυνσις και οι συνεργάται της «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», εύχονται έκ του μυχού της καρδίας αυτών, όπως ό Μισαθοδότης Κύριος, ένισχύη τά τέκνα του Ιεροϋ ήμών Άγώνος Κληρικούς και λαϊκούς, εις τον υπέρ πίστεως άγώνα, ίνα ταχέως γευθουν διά του θριάμβου της Όρθοδοξίας, των καρπών Αυτών.

Ιδιαίτερας προσοχής είναι ότι εις τά παρελθόντα έτη ή προβολή της Ιεράς ήμών παρεμβολής ήτο συνοικιακή περιωριζομένη μόνον εις την περιοχήν της Φρεατύδος, ένψ έφέτος αυτή ήτο Πειραική, καθ' όσον ή ιερά πομπή διήλθεν διά των κεντρικών οδών Ρετσίνα — Δ. Γούναρη και της παραλιακής Ποσειδώνος.

Η στιγμή της καταδύσεως του Τιμίου Σταυρου.
Τό πλήθος των άγωνιστών της εύσεβείας, με την παρουσίαν του, απήντησε ότι τίποτα δέν ήμπορεί νά ανακόψη τον Ζήλον του υπέρ της Ιεράς Παραδόσεως.

Ἡ ὅλη ἐορτὴ τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κατακλείεται διὰ τῆς ἐμπνευσμένης ὁμιλίας τοῦ Μακαριωτάτου Πρωθιεράρχου ἡμῶν κ.κ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ, τὴν ὁποίαν παραθέτομεν αὐτοσίαν κατωτέρω.

**ΟΜΙΛΙΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 1980
ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ κ.κ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ**

«... Σταλαξάτῳσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν καὶ οἱ βουνοί! Ἐπέστη γὰρ Χριστός, ἄφειν πᾶσιν δωρούμενος! Ἀγιάσθητε πᾶσαι θάλασσαι καὶ πηγαὶ καὶ ποταμοὶ καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος σκίρτησον! Χόρευε γένος ἀνθρώπων! Ὁ γὰρ Βαπτιζόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ καὶ λύων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν». (Ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας).

Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,

Τίμιον καὶ ἀκούραστον τῆς Ἐκκλησίας Πρεσβυτέριον! Ἱερὰ καὶ Ὁσία Παρεμβολὴ τῶν Μοναζόντων καὶ Μοναζουσῶν, ἀπόρθητος Προφυλακὴ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος Φιλόχριστοι Ἄρ-

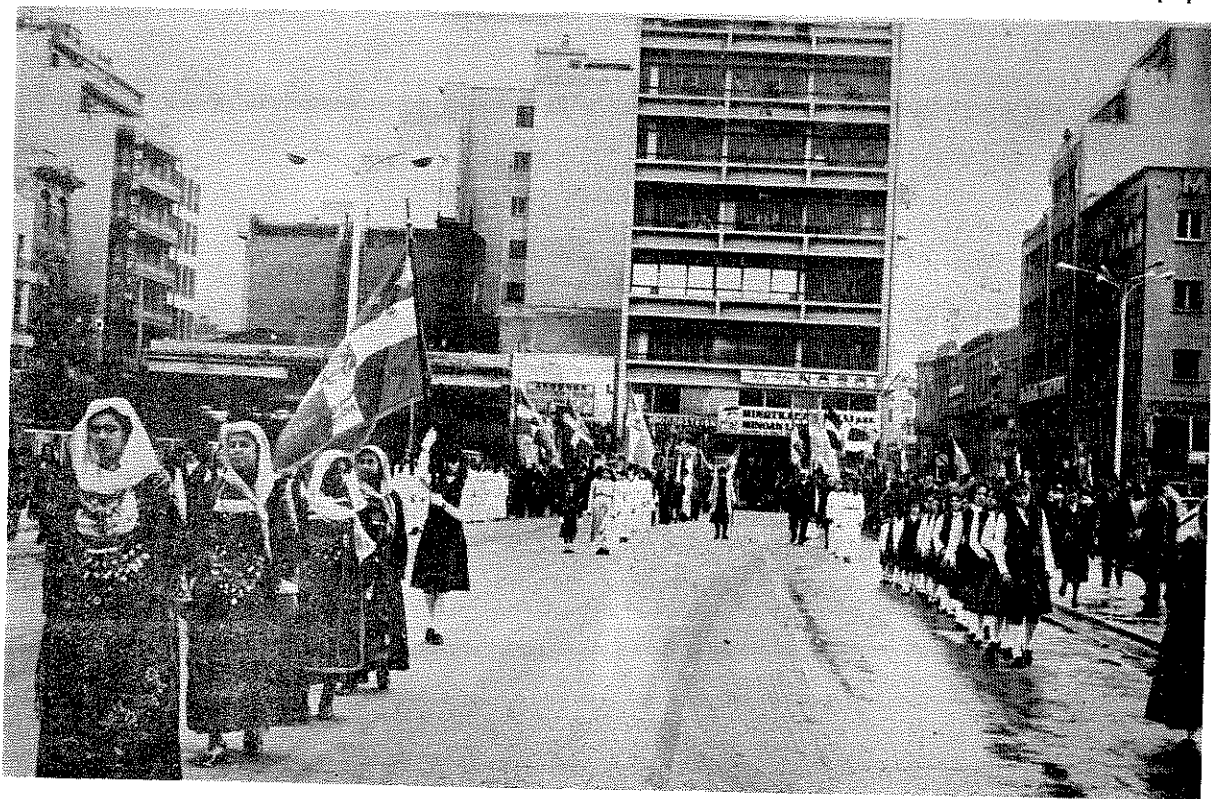
χοντες καὶ Ἐπίλεκτοι ἐκπρόσωποι τοῦ Τετιμημένου καὶ ἐνδόξου Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἔθνους, Περιούσιε, Χριστοφόρε καὶ Πεφιλημένε Λαὲ τοῦ Κυρίου, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα.

Καὶ πάλιν ἱστάμεθα ἔκθαμβοι πρὸ τοῦ Θαύμαστοῦ καὶ συγκλονιστικοῦ γεγονότος τῆς Τριαδικῆς Ἐπιφανείας ἐπὶ τὰ ἡγιασμένα ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου. Ὁ Κύριος βαπτίζεται! Οἱ Οὐρανοὶ διανοίγονται καὶ τὴν δόξαν δηγοῦνται τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Βαπτιζομένου ἐν τῇ σωτηριώδει κοινίστρᾳ τῆς δράσεως, πρὸς τὴν ὁποίαν ἄρχεται ἐκ τῶν ρευμάτων τῶν Ἰορδανείων.

Τὸ ὕδωρ ἀγιάζεται καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἵδει Περιστερᾶς ὁρατῶς ἐπιφαινόμενον ἐπὶ τῆς Παναγίας Κεφαλῆς, τῆς Κεφαλῆς τοῦ κόσμου, τοῦ ἀναδυθέντος Σωτῆρος, ἐξαγγέλει οὕτω τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἀναγεννήσεως καὶ σωτηρίας.

Ἡ Παντοδύναμος Φωνὴ τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς ἐπιμαρτυρεῖ τὸ μεγαλεῖον τῆς Θεότητος τοῦ καταδεξαμένου Βαπτισθῆναι ὑπὸ τοῦ Τιμίου καὶ Ἰσαγγέλου Προδρόμου εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου.

Καὶ τοῦ ἐκθαμβωτικοῦ τούτου γεγονότος

Τὰ ὀρθόδοξα Ἑλληνικὰ νειῶτα τῆς ὑπαίθρου, οἱ εὐστατεῖς νεανίσκοι καὶ αἱ νεάνιδες μὲ τὰς τετιμημένας Ἑλληνικὰς ἐνδυμασίας, ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ φέτος ἔδωσαν μεγαλόπρεπα τὸ παρόν. Ποίος δὲν θὰ θαυμάσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἱερᾶς, ἀλλὰ καὶ πατρικῆς ἡμῶν παραδόσεως;

εορτάζοντες περιχαρῶς καὶ ΚΑΝΟΝΙΚΩΣ τὴν ἀνάμνησιν, ἀναβοῶμεν μετὰ τοῦ Ὑμνωδοῦ τῆς παυσιλύπου ταύτης ἡμέρας:

«Μέγας εἰ, Κύριε, καὶ Θαυμασὰ τὰ ἔργα Σου καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκεῖσι πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων Σου».

Χόρευε ὁθεν Ἀδὰμ! Εὐφραίνου σήμερον Εὐᾶ! Ὁ Οὐρανὸς ἀγαλιάσθω! Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ Λύχνος τοῦ Φωτός, ὁ Ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ «Μετανοεῖτε», πᾶσιν βοᾷ τοῖς λαοῖς καὶ προκαθαίρεσθε».

Ποία γλῶσσα, ἀγαπητοὶ μου ἐν Κυρίῳ, δύναται περιγράψαι τὸ μεγαλεῖον τῆς ἡμέρας καὶ τίς δύναται ἐξιστορεῖν ὅτι «ὁ Ἰσχυρὸν διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν, ἡμῶν Κύριος καὶ κέρας Χριστῶν αὐτοῦ ὑψών, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα», κατὰ τὸν Ἱερὸν Ὑμνογράφον Κοσμάν; Δικαίως δυνάμεθα, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν Πανίερον ταύτην ἡμέραν, ΩΣ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ καὶ εορτὴν ἀγαλλιάσεως καὶ ἀνακαινισμού διὰ πᾶσαν καρδίαν εὐσεβοῦς χριστιανοῦ.

Διότι ἅπανα ἡ πολυστενάζουσα Κτίσις, ἐ-

λευθέρα ἐκ τῆς παλαιᾶς δουλείας τοῦ Διαβόλου γνωρίζεται, καὶ ΕΙΡΗΝΗΝ καὶ εὐλογίαν τοῖς πᾶσιν προσφέρεται.

Αὕτῃ ἡ εἰρήνη, ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, εἶναι τὸ τελειότερον διὰ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν δώρημα, δι' οὗ εἰρηνεύεται ὁ πιστὸς ἐσωτερικῶς, εἰρηνεύεται μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, εἰρηνεύεται καὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἄνευ τῆς εἰρήνης τοῦ Θεοῦ ἥτις δημιουργεῖται εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πιστοῦ καὶ ἐκφράζεται διὰ τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἡ κακοδαίμονία καὶ ἡ συμφορὰ ἐξαπλοῦται ἐπὶ τὸν κόσμον ἅπαντα.

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ὑπάρχει ἐκεῖ ἐνθα πραγματοποιεῖται τὸ θαῦμα τῆς «Θεώσεως», ἥτοι, τῆς ἐνώσεως τῆς μυστικῆς τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Αὐτῆς τῆς εἰρήνης, ἔχει σήμερον, ὅσον ποτὲ ἄλλοτε, ἡ δυσπραγοῦσα νεφθοσκεπὴς Παγκόσμιος κοινωνία, ἀνάγκην.

Ἡ περιφρόνησις ὅμως καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν λαῶν τῆς γῆς, «ἐκ τοῦ Ἄρχοντος τῆς Εἰρήνης καὶ Πατρὸς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», ἔχει τὰς ἤδη γνωστὰς βαρεῖας καὶ θλιβεράς ὅσον καὶ ἀνησυχητικὰς ἐπιπτώσεις ἐπὶ πᾶσαν ἔκφαν-

Μία ἀκόμη εἰκὼν ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ὥραν ποὺ ἡ Ἱερὰ πομπὴ κατέρχεται πρὸς τὴν θάλασσαν.

σιν τοῦ ἀνθρώπινου βίου.

Κατὰ μερίζονα ὄθεν λόγον ἀπαραίτητος τυγχάνει διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀκμὴν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα Εἰρήνη. Θέλομεν δὲ νὰ διαβεβαιώσωμεν πάντας ὑμᾶς, κατὰ τὴν εὐσημον καὶ μεγάλην ταύτην ἡμέραν καὶ ἰδίᾳ τοὺς ὑπερπερισσῶς κοπιωμένους διὰ ταύτην ὅτι καὶ ἡμεῖς ποθοῦμεν ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ! Ἀλλὰ τὴν εἰρήνην ἐκείνην ἣτις δὲν βλάπτει, δὲν ζημοῖ.

Πρὸς διασάφειν μάλιστα τούτου, ἃς ἀκούσωμεν τὸν ἄριστον τῆς Ἐκκλησίας πατέρα, τοῦ τετάρτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, ἁγίου Ἰσίδωρον τὸν Πηλουσιώτην, λέγοντα:

«Πᾶς χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν εἰρήνην, ἐφ' ὅσον ὅμως, δὲν κινδυνεύει ἡ εὐσέβεια, ἡ ἀρετὴ, ἡ τάξις καὶ οἱ νόμοι τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Δίκαιον καὶ ἡ Ἀλήθεια αὐτῆς».

Διότι δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται ΒΕΒΙΑΣΜΕΝΗ ΕΙΡΗΝΗ, εἰς βάρος τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Δικαίου! Μὴ νομίσωμεν —ἐπάγεται ὁ Ἱερός Πατὴρ— ὅτι πάντοτε εἶναι ὠφέλιμος ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ὑποκριτικὴ ἀγάπη. Διότι πολλάκις συμβαίνει μία εἰρήνη ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΕΝΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ. Ὅς ἀναγνωρίσωμεν —καταλήγει— ὅτι ἡ ΓΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ, στηρίζεται εἰς τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐσέβειαν, τὴν διάκρισιν.

τὴν εἰλικρίνειαν καὶ εἰς τὴν ἀνυστερόβουλον σκέψιν. Ἡ δὲ μὴ κεκοσμημένη μετὰ τὰς ἀρετὰς αὐτὰς δὲν καλεῖται εἰρήνη, ἀλλὰ ΟΛΕΘΡΙΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ ΑΥΤΗΣ. Καὶ τοιαύτην ἄδικον καὶ κακῆς μορφῆς εἰρήνην, ἔχων ὑπ' ὄψιν ὁ Κύριος, εἶπε τοὺς ἀξιωμανημονεύτους καὶ ἀθανάτους ἐκείνους λόγους αὐτοῦ, «ΟΥΚ ΗΛΘΟΝ ΒΑΛΕΙΝ ΕΙΡΗΝΗΝ, ἀλλὰ ΜΑΧΑΙΡΑΝ».

Ἐκ τῶν λόγων τούτων ὁρμώμενοι, εὐσεβεῖς Ἑορτασταί, διακηρύττομεν ὅτι ΔΙΑΚΑΩΣ ἐπιποθῶμεν τὴν εἰρήνην, ἀλλ' οὐχὶ τὴν κύβδηλον καὶ ἰκανὴν νὰ θεβηλώσῃ ἀρχὰς προαιωνίων ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν καὶ προσπορίσῃ προσωπικά ὠφέλη εἰς καιροσκόπους, κινουμένους ὑπὸ ταπεινῶν ἐλατηρίων καὶ ἀνεδαφικῶν προφάσεων, ἀλλὰ καὶ ὑποκαρδίων φιλοδοξιῶν καὶ πόθων.

Διακηρύττομεν ὑπευθύνως, ὅτι, ἀποδεχόμεθα πάντοτε, ὡς ἐκ φύσεως εἰρηνοποιοί, τὴν ΕΙΡΗΝΗΝ ἣτις δὲν ἀγνοεῖ τὴν μετάνοιαν, τὴν εἰλικρινῆ διάθεσιν, τὴν ψυχικὴν ἀγαθότητα, τὴν ἀνυστερόβουλον σκέψιν καὶ πρὸ πάντων τὴν πιστὴν τήρησιν ἀρχαιοπαράδοτων Κανόνων καὶ Ἱερῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦτο δεηθῆτε, δεηθῆτε τοῦ Κυρίου, τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ καταδεξαμένου βαπτισθῆναι, ὅπως τοιαύτην εἰρήνην ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ, ἀπολαμβάνει ἡ Μαρτυρικὴ Ἐκκλησία ἡμῶν, ἥτις πλέον τοῦ ἡμίσεως αἰῶνος διακρατεῖ ὑπερηφάνως ὀναπε-

Ἐνας ἀνθρώπινος χεῖμαρρος διατρανώνει τὴν προσήλωσί του εἰς τὸ κίνημα τῆς εὐσεβείας.

πταμένην τὴν Σημαίαν τῆς Γνησίας καὶ Ἀνοθεύτου Ὁρθοδοξίας. Ὑμεῖς δέ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, λαὲ Ἅγιε καὶ Περιούσιε τοῦ Κυρίου, δέξασθε οἰκογενειακῶς τὸν ἀγίασμόν τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς εὐλογία, ἐνίσχυσιν καὶ ἐνδυνάμωσιν ψυχῆς τε καὶ καρδίας.

Ἐπιστρέφοντες δὲ μετὰ συγκινήσεως πολλῆς τὴν ἐορτίον ταύτην προσλαλίαν, εὐχόμεθα ἀπὸ μέσης πατρικῆς καρδίας, πλουσίαν τὴν ἀγιαστικὴν Δωρεάν ἐπὶ πάντα τὸν Χριστόλεκτον Ἑλληνικὸν ἡμῶν Ὁρθόδοξον Λαόν, τοὺς Ἀρχοντας καὶ ἀρχομένους τῆς Πατρίδος ἡμῶν, εἰς τοὺς ἀξίους καὶ ἀξιοτίμους Κυρίους Ἐκπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου οἵτινες προσέδωκαν ἰδιαιτάτην αἰγλήν καὶ λαμπρότητα διὰ τῆς Παρουσίας αὐτῶν, εἰς τὴν μεγάλην ταύτην Ἑορτὴν καὶ Πανήγυριν.

Ὅλως δὲ ἰδιαίτερος εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τὰς εὐσεβεῖς καὶ εὐγενεῖς καὶ φιλοξένους Δημοτικές Ἀρχάς τοῦ ἐπινείου τούτου, τοῦ πρώτου λιμένος τῆς Πατρίδος ἡμῶν, διὰ τὴν πρόφροναν κατ' ἔτος φιλοξενίαν αὐτῶν ἐνταῦθα, διὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ, ὡς καὶ τὰς φιλοτίμους καὶ ὑποδειγματικές Ἀστυνομικάς καὶ Λιμενικάς Ἀρχάς αὐτῆς μετὰ τῶν ἐπιλέκτων ὀργάνων αὐτῶν, διὰ τὴν ἐνζήλον συμπάραστασιν καὶ πλαισίωσιν ἡμῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, συγχαίρομεν Πατρικῶς καὶ εὐλογοῦμεν δαφιλῶς πάντας τοὺς ἀμέσους συνεργάτας Ἡμῶν καὶ ἅπαντας τοὺς κοπιῶντας καὶ μαχθοῦντας ἐκάστοτε διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεγαλειώδους ταύτης, κατ' ἔτος, χαροποιῦ Πανηγύρεως, διὰ τοῦ ἐορτίου χαιρετισμοῦ,

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΣΙ!

Ἐτη πολὰ, καλὰ, πανευφρόσυνα καὶ εὐλογημένα παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Εἴθε κατ' ἔτος ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον νὰ ἐορτάζωμεν τὴν πανίερὸν ταύτην Ἑορτὴν πρὸς δόξαν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας καὶ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην τῶν ψυχῶν. Ἀμήν.

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. κ. Αὐξέντιος καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Ἱ. Σύνοδος ἐκφράζει τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν Αὐτῆς πρὸς τὸν ἀξιότιμον Οἰκονομικὸν Σύμβουλον τῆς Ἐκκλησίας Θεόδωρον Μαριόλην καὶ τοὺς συνεργάτας αὐτοῦ, διὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς προσπαθείας ὅς κατέβαλον διὰ τὴν ὑποδειγματικὴν καὶ ἐξαιρετὸν διοργάνωσιν τῆς τελετῆς τῆς Καταδύσεως τοῦ

Τιμίου Σταυροῦ εἰς Πειραιᾶ, κατὰ τὴν διαγενομένην Μεγαλάνυμον Ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων, καθ' ἣν καὶ αὐθις Ἱερός Κλῆρος καὶ Εὐσεβὴς λαὸς τῶν Γ.Ο.Χ. διετράνωσαν διὰ τῆς λαμπρᾶς αὐτῶν συμμετοχῆς καὶ παρουσίας τὴν ἀκράδαντον πίστιν καὶ ἀμετάκλητον ἀπόφασιν τῶν νὰ συνεχίσουν τὸν Ἀγῶνα αὐτῶν μέχρι τῆς τελικῆς Νίκης τῆς Ὁρθοδοξίας.

«Παραστήσατε γάρ, φησί, τὰ σώματα ὑμῶν
θυσίαν ζῶσαν εὐάρεστον τῷ Θεῷ τὴν λογικὴν
λατρείαν ὑμῶν».

(Ρωμ. ΙΒ')

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἡμεροδεῖκται τοῖχου καὶ τσέπης τοῦ ἔτους 1980 ἐξετυπώθησαν μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην.

Εἰδοποιοῦνται οἱ Ἐφημέριοι καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν καὶ παραρτημάτων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ὅπως φροντίσουν διὰ τὴν παραλαβὴν τούτων.

Τιμαὶ: τοῖχου δρχ. 23

» τσέπης δρχ. 12

«**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἱδιοκτησία — Ἐκδόσις
ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Γραφεῖα: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — Ἀθῆναι

Τηλέφ.: 3628.280

Διευθυντὴς Συντάξεως

Ἐπίσκοπος Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας

κ.κ. Ἀθανάσιος, τηλ. 24.69.062

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Παῦλος Κολοκοτσᾶς

Καλυψοῦς 116 Καλλιθέα

36.31.981

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐξωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος	δολλάρια	6
»	Ἑτησία	»	10
	Τιμὴ φύλλου	δραχ.	5
Ἐσωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος	δραχμάς	60
»	Ἑτησία	»	100

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32, ΑΘΗΝΑΙ

Αριθ. πρωτ. 1091

Έν Αθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1979

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

Πρός τούς

Εύσεβεστάτους Έφημερίους καί έντιμοτάτους
έκκλησιαστικούς έπιτρόπους τών εἰς τό Γενικόν
Φιλόπτωχον Ταμεῖον ἀνηκόντων Ι. Ναῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη ἀπό Θεοῦ,
παρ' ἡμῶν δέ εὐχή καί εὐλογία.

Παρ' οὐδενός ἀμφισβητεῖται ὅτι ἡ πρόοδος καί ἀνάπτυξις τοῦ οἰκονομικοῦ μας τομέως, ἀποτελεῖ οὐσιώδη παράγοντα καί συμβάλλει ἀποφασιστικῶς εἰς τήν ταχείαν πρόοδον καί ἀνοδικήν πορείαν καί ἐξέλιξιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, χωρίς βεβαίως τοῦτο νά γίνεται εἰς βάρος τοῦ πρωταρχικοῦ καί μοναδικοῦ σκοποῦ μας τῆς ἀναπτύξεως, τῆς χριστιανικῆς πνευματικῆς στάθμης τῶν ἐνοριτῶν, κατὰ τόν ἀδιάψευστον λόγον τοῦ Κυρίου «Ζητεῖτε πρῶτον τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην Αὐτοῦ καί πάντα ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν», ἀντιθέτως χρεωκοπία τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως, σημαίνει περιφρόνησιν τοῦ ἡθικοῦ παράγοντος, θρησκευτικῆν σήψιν καί ἰπαντελή ἔλλειψιν καλλιέργειας χριστιανικοῦ Πνεύματος. Ἡ Οἰκονομική ἀνάπτυξις τῶν ἱερῶν μας Ναῶν, ἡ ἐπέκτασις τούτων, ἡ ἀνέγερσις νέων τοιούτων, ἡ βοήθεια τῶν ἐνδεῶν καί ἀναξιοπαθόντων ἀπομάχων Κληρικῶν μας καί λαϊκῶν, ἡ ἀνέγερσις εὐαγῶν ἰδρυμάτων κ.τ.λ. δίδουν σαφεῖς εἰκόνα τῆς ἐντὸς τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων πρόοδον τοῦ Σωματείου μας, ἐπιτευχθεῖσαν χάριν τῆς οἰκονομολογικῆς ὀργάνωσης τῶν κεντρικῶν τοῦ ὑπηρεσιῶν, τῆς ἐπιμελείας, δραστηριότητος, Ζήλου, αὐταπαρνήσεως καί ἀνιδιοτελείας, τῶν εὐσεβεστάτων ἐφημερίων μας καί ἐντιμοτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων, οὐσιαστικῶν διαχειριστῶν τῶν Ι. Ναῶν, ἀλλὰ πρό παντός εἰς τήν ἀμέριστον συμπαράστασιν τῶν ἀνωνύμων εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Ἐχομεν ἐπανειλημμένως τονίσει ὅτι ὁ Ἱερός Ναός πρέπει νά διοικῆται συλλογικῶς καί ἐν πνεύματι Χριστοῦ, ὑπὸ τήν Προεδρίαν δέ τοῦ Ἐφημερίου, ἡ Ἐκκλησιαστική ἐπιτροπὴ θά λαμβάνη ἀποφάσεις νομίμους καί κανονικάς.

Ἰδιαίτερα ταμεῖα ἐκκλησιαστικοῦ χρήματος καί χρησιμοποίησις τούτου κατ' αὐθαίρετον τρόπον (κρίσιν) δέν ἐπιτρέπεται. Βεβαίως τὰ συγκεντρούμενα χρήματα θά χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ δι' ὃν συνεκentrώθησαν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου.

Ἐνταῦθα δραπτόμεθα τῆς εὐκαιρίας νά τονίσωμεν καί πάλιν ὅτι ἡ ἀπόδοσις λογαριασμοῦ ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς τήν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν δέν ἐπιτρέπεται νά θραδύνῃ πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου μηνός. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τήν ὁμαλὴν λειτουργίαν καί συνεχεῖ ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῶν ἱερῶν μας Ναῶν, τυγχάνει ἡ ὑπαρξίς σαφοῦς εἰκόνης τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως αὐτῶν, εἰς τό τέλος ἐκάστης διαχειριστικῆς περιόδου.

Διὰ τόν σκοπὸν τοῦτον ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης προβῆτε εἰς Α Π Ο Γ Ρ Α Φ Η Ν ἀπάσης τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἧτοι: Ἐκκλησιαστικῶν ἐπίπλων - Εἰκόνων - Ἱερῶν σκευῶν - ἀφιερωμάτων κ.τ.λ., περατουμένης τό βραδύτερον μέχρι τῆς 20 Φεβρουαρίου 1980, ὅτε καί θά υποβληθῶσιν ἡμῖν τὰ συνταχθεῖσα πρωτόκολλα ἀπογραφῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Ἐκάστης ἐκκλησίας, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐφημερίου ὡς Προέδρου καί τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτρόπων ὡς μελῶν. Εἰς τήν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν συνιστῶμεν ἰδιαίτεραν ἐπιμέλειαν καί προσοχήν διὰ τήν λεπτομερῆ περιγραφὴν, καταμέτρησιν, καταγραφὴν, καί ἐκτίμησιν τῶν ὑφισταμένων κατὰ τήν 31.12.1979 περιουσιακῶν στοιχείων, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν ὡς ἀναγράφονται ἐν τοῖς βιβλίοις.

Εἶναι περιττὸν νά τονίσωμεν πόσον ἐπωφελὴς εἶναι διὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἱερῶν Ναῶν, ἡ κατ' ἔτος ἀπογραφή τῆς κινητῆς περιουσίας τούτων, ἥτις ἐδημιουργήθη διὰ θυσιῶν καί στερήσεων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Ἀναμένομεν τήν ὅσον τό δυνατόν ἀκριβεστέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω, ἐπευλογοῦντες πάντας ὑμᾶς πατρικῶς,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Γ.Φ.Τ.
Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
† Ὁ Ἀθηνῶν ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΠΑΤΡΩΝ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Ο Σεβασμιώτατος Ιεράρχης Πατρών κ.κ. Θεόφιλος ἐν τῇ προσπάθειά του ὅπως ἐπανδρώσῃ τὰς ἐνορίας τῆς περιφέρειας αὐτοῦ μὲ ἐφημερίους, ἐτοποθέτησεν εἰς τὸν ἱερὸν ἐνοριακὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ Πατρῶν, τὸν πανοσ. ἀρχιμανδρίτην πατέρα Νικόδημον, ὅστις καταβάλλει πολλὰς φιλοτίμους προσπάθει-
ας διὰ τὴν ὅσον ἐνεστὶν ἀνασυγκρότησιν τῆς ἐνορίας ταύτης καὶ τὴν ἀπόκτησιν νέου ἱεροῦ Ναοῦ μεγαλυτέρου διὰ τὸ Ποίμνιον τῶν Πατρῶν.

Τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1980 (Ν.Η. 20 Ἰανουαρίου) ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἡμέραν Κυριακὴν ἐχειροτόνησεν ὁ Σεβασμιώτατος Πατρῶν καὶ Πελοποννήσου κ.κ. Θεόφιλος, τὸν ἀρχιδιάκονον αὐτοῦ Πατέρα Παναγιώτην Ζαχαρόπουλον, Πρεσβύτερον εἰς τὸν ἱερὸν ἐνοριακὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν, διὰ τὰς ποιμαντικὰς ἀνάγκας τῆς ἐνορίας ταύτης.

Κατὰ τὴν Θείαν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν, ἐν πληθούσῃ ἐκκλησίᾳ, προέστη ὁ οἰκείος Ἰεράρχης κ.κ. Θεόφιλος συμπαρατατούμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχιμ. πατρὸς Δανιὴλ καὶ Ἱεροδιακόνων Παναγιώτου καὶ Μακαρίου.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κλήσεως τοῦ χειροτονουμένου, οὗτος προσεφώνησεν διὰ συγκινητικῆς προσλαλίᾳς τὸν χειροτονοῦντα, δούς ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ὑπηρετήσῃ δι' ὅλων τῶν ψυχασωματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων τὴν λαχοῦσα αὐτῷ ἐνορίαν καὶ θὰ παραμείνῃ ἀγρυπνὸς φρουρὸς ἐπὶ τῶν Ἐπάλλεων τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὸν πατέρα Παναγιώτην ἀντιφώνησεν ὁ Σεβασμιώτατος δι' ὀλίγων καὶ ἐν τῇ ᾧρᾳ τοῦ «Κωνωνικοῦ» ὁ Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὡμίλησεν περὶ τοῦ ὕψους τῆς Ἱερωσύνης καὶ ἰτὴν θέσιν αὐτῆς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, εὐχήθεις ἐκ μέρους τοῦ περιστάτος εὐσεβοῦς καὶ συγκεκινημένου Ποιμνίου καὶ τῶν οἰκείων τοῦ χειροτονηθέντος, πλουσίαν καὶ δαψιλῇ τὴν εὐλογίαν καὶ δύναμιν τοῦ Κυρίου εἰς τὴν προκειμένην αὐτοῦ ποιμαντικὴν διακονίαν.

— ** —

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΛΑΡΙΣΗΣ -

ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ - ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1979 Π.Η. ἡμέραν Κυριακὴν ὁ Σεβασμιώτατος Λαρίσης - Πλαταμῶ-

νος καὶ Μαγνησίας κ.κ. Ἀθανάσιος ἀνέλαθεν ἐπίσημως τὰ καθήκοντα διαποιμάνσεως τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Μαγνησίας.

Ἀπ' ἐσπέρας ἐψάλη μέγας ἐσπερινὸς καὶ τὴν ἐπομένην Ἀρχιερατικὴ λειτουργία. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς ἐγένετο ἐπίσημος τελετὴ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Σεβασμιωτάτου.

Τὸν προσεφώνησεν καταλλήλως ὁ π. Γεώργιος εὐχαριστήσας μεταξὺ τῶν ἄλλων τὸν Μακαριώτατον καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Ἱεραρχίαν, οἵτινες ἡργάσθησαν διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς χειρουργίας Ἐπισκοπῆς Μαγνησίας.

Εἰς τὸ τέλος τῆς προσφωνήσεως ἀνεφώνησεν τὸ «Ἄξιος» τὸ ὁποῖον ἄπαν τὸ ἐκκλησίασμα ἐπανέλαθεν.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν προσεφώνησεν ὁ πρόεδρος τοῦ παραρτήματος, εὐχήθεις μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς χάριση ὑγείαν, μακροήμερευσιν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγώνος.

Τὸ ἐπισφράγισμα τῆς τελετῆς ἦτο ἡ ἐκφώνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου κ.κ. Ἀθανασίου ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων, ὑποσχεθὲς τὴν ἀμέριστον ἀγάπην καὶ τὴν χρηστὴν διοίκησιν ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἐπισκοπῇ, ζητήσας πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἀμέριστον συμπάρασιν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ χριστεπώνυμου πληρώματος.

Ἡ χαρὰ ὅλων ἦτο ἀπερίγραπτος διότι μετὰ μακρὰν χρείαν εἶδομεν πληρουμένην τὴν Ἐπισκοπὴν Μαγνησίας ὑπὸ τοῦ πεφωτισμένου καὶ ἀξίου Ἱεράρχου κ.κ. Ἀθανασίου.

† Ὁ Λαρίσης καὶ Μαγνησίας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΔΡΑΜΑ. Τὴν 9ην Ἰανουαρίου ἐ.ε. ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ κατόπιν σοβαρᾶς ἀσθενείας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμὸς» ὁ Ἀντώνιος Ἀντωνίου, ἐτῶν 69 κάτοικος τῆς εὐάνδρου νήσου Θάσου κομποπόλεως Ποταμίας. Ὁ πάππος του ἐπὶ τουρκοκρατίας ὀνομαστὸς θαλασσομάχος Καπετὰν Ἀντώνιος κατήγετο ἀπὸ τὸ Κόστρον Λήμνου καὶ ἦλθεν καὶ κατώκησεν εἰς τὴν Ποταμιὰν Θάσου καὶ ἔδωσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα θλαστοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Ὁ μεταστάς ἦτο πιστὸν μέλος καὶ ἐνορίτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γ. Ο.Χ. Ἀγ. Ἀναργύρων. Μειλίχειος εἰς τοὺς τρόπους, σεμνὸς καὶ προσδευτικὸς οἰκογενειάρχης ἀπακαταστήσας τὰ πέντε τέκνα του. Καὶ ἐνῶ

ΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ - ΕΝΤΥΠΩΝ

Ἡ ἀληθινὴ μὀρφωσις τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ τὴν μονόπλευρὴ καλλιέργεια τοῦ νοῦ, διὰ τῆς ἀποκτῆσεως εἰδικῶν γνώσεων ἀστροναυτικῆς, χημείας ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης ἐπιστήμης, ἀλλὰ διὰ τὴν ὁλοκληρωθῆναι χρειάζεται σὰν συμπλήρωμα, ἡ καλύτερα σὰν ἀποκλειστικὸ βάθρο τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς. Πρέπει βέβαια πάντοτε νὰ ἐκτιμοῦμε τοὺς ἀνθρώπους πού ἔχουν μιὰ ὠρισμένη εἰδίκευσι, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ τοὺς παίρνωμε γιὰ καθοδηγητάς μας σὲ ὅλα τὰ προβλήματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν. Σὰν καθοδηγητάς καὶ παραδείγματά μας πρέπει νὰ παίρνωμε μόνο ἐκείνους πού ἔχουν συνδυασμένη τὴ γενικώτερη μὀρφωσι τοῦ πνεύ-

ματος, τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴ μὀρφωσι μὲ τὴν ψυχικὴ. Αὐτὴ τὴν ἀξιολόγησι ὡς κάνωμε πρῶτα στὸν ἑαυτὸν μας, τοποθετώντας στὴν ἱεραρχικὴ κλίμακα πρῶτῃ τὴν ἐσωτερικὴ καλλιέργεια, χωρὶς νὰ παραγνωρίζωμε καὶ τὴν γραμματικὴ, τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴ μὀρφωσι. Ἐχει κι αὐτὴ τὴν θέσι της, γιὰτὶ πλαταίνει τὸν ὀρίζοντα τῆς σκέψεως τῶν γνώσεων, καὶ καλλιεργεῖ τὸ πνεῦμα. Ἐνα σπουδαῖο, ἂν μὴ τὸ σπουδαιότερον μὀρφωτικὸν μέσον εἶναι τὸ βιβλίον, τὸ ἐντυπον. Τὸ διάβασμα ἐνός βιβλίου ἀσκεῖ ἀναμφισβήτητα μεγάλη ἐπίδρασι στὴ ζωὴ μας θετικὴ ἢ ἀρνητικὴ, ἀνάλογα μὲ τὸ περιεχόμενόν του. Εἶναι ὁμως αὐτόνοητο ὅτι τὸ κακὸ βιβλίον δὲν μὀρφώνει, ἀλλὰ παραμὀρφώνει, ζημιώνει καὶ καταστρέφει.

μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα μετέβη οἰκογενειακῶς διὰ νὰ τελέσῃ τὴν μνηστειαν τῆς θυγατρὸς τοῦ ΛΥΔΙΑΣ, ἡσθένησε βαρέως καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν ξένην. Μεταφερθεῖσης τῆς σοροῦ του ἐν τῇ πατρίδι του, ἐκηδεύθη ὑπὸ τοῦ Αἰδεσ. π. Μιχαήλ ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων. Εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἀθανάσιον, ἐκφράζομεν τὰ θερμὰ μας συλλυπητήρια. ΑἰΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ.

† Πρωθιερεὺς ΜΙΧ. Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

—**—

Μ Ν Η Μ Ο Σ Υ Ν Α

Ποταμιὰ — Θάσου, Δεκέμβριος 1979

Ὑστερα ἀπὸ ἑλλειψιν ἱερέων τὸ Παράρτημά μας Ἀγίων Ἀναργύρων, ἡξιώθη ἐπὶ τριήμερον νὰ ἔχῃ τὸν Αἰδ. Πρωθιερέα Δράμας π. Μιχ. Ν. Σαββόπουλον, ὁ ὁποῖος ἐνουθέτησε, ἐδίδασκεν, ἐξομολόγησε καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς 10ης Δεκεμβρίου μᾶς ἐλειτούργησε, ἐνῶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν προσῆλθον καὶ ἐγέμισαν τὸν Ἱερόν ναόν μας καὶ ἐκήρυξεν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς συγκυπτουσης γυναικὸς μετὰ πειστικῶν παραδειγμάτων. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐγένοντο δύο Ἱερὰ Μνημόσυνα τοῦ Νικολάου Μπρασιανοῦ ἐτῶν 63 καὶ τῆς Λασκαρίνας Τσουλκάνη ἐτῶν 85.

Οἱ μακαρίται ἦσαν ἐκ τῶν κτητόρων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γ.Ο.Χ. Ποταμίας, ἀλλὰ καὶ ἀκλόνητοι Στυλοβάται. Εἰς τοὺς οἰκείους των εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ Αἰωνίαν των ἡ Μνήμη.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Δ. ΔΗΜΗΤΡΕΚΟΣ

Πόσοι νέσι καὶ νέες δὲν πῆραν στραβὴ κατεύθυνσι καὶ δυστύχησαν στὴ ζωὴ τους, ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ διάβασμα ὑπόπτων περιοδικῶν καὶ βιβλίων. Γι' αὐτὸ πολὺ σωστὰ ἔχει λεχθῇ, «Πές μου τί διαβάσεις, γιὰ νὰ σοῦ πῶ ποῖος εἶσαι», ὁποῖος δὲν διαβάσει εἶναι ἀποξενωμένος ἀπὸ μιὰ σπουδαία πηγὴ γνώσεων, μὀρφώσεως, ἐπαφῆς μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πνεύματος. Ὅποιος δὲν διαβάσει χάνει πολλὰ. Εἶναι ὁμως ἀπόλυτο αὐτό; Ὅχι βέβαια. Χάνει, ἀλλὰ ἐκεῖνος πού δὲν διαβάσει τὰ καλὰ ἐντυπα, τὰ καλὰ προϊόντα τῆς πέννας. Κι ἔτσι ἐρχόμεθα στὸ ἐρώτημα:

Τί πρέπει νὰ διαβάζωμε; Τὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ προσέξωμε ἰδιαίτερα. Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ κάνωμε ἐπιλογὴν στὴν ἐφημερίδα μας, στὸ περιοδικὸ μας, στὸ βιβλίον μας μὲ κριτήριον, ὅτι εὐχαριστεῖ καὶ συγχρόνως μὀρφώνει πνεῦμα καὶ ψυχὴ, ὅτι ἀνεβάζει καὶ ἐξευγενίζει. Εὐχάριστη συντροφιά καὶ ἀληθινὴ μὀρφωσι μᾶς δίνει τὸ βιβλίον πού τελειώνοντας καὶ κλείνοντάς το, κάνεις ὠραῖες σκέψεις, παίρνεις καλὰ καὶ δημιουργικὰς ἀποφάσεις, τὸ βιβλίον πού σοῦ ἐμπνέει ἀνώτερα αἰσθήματα, καὶ σοῦ ἀνάβει τὸν πόθο νὰ γίνῃς καλύτερος χαρακτήρας, ἀνώτερος ἄνθρωπος.

Καὶ τέτοιο βιβλίον καὶ περιοδικὸ εἶναι μόνον τὸ Χριστιανικὸ βιβλίον καὶ ἐντυπο. Ἐπίσης χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ καὶ στὴν ἐπιλογὴ τοῦ καθε βιβλίου πού μιλάει γιὰ τὸ Θεὸ καὶ τὴ Θρησκεία, γιὰτὶ δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ οἰκοδομητικὸ, χριστιανικὸ βιβλίον. Μπορεῖ νὰ εἶναι αἰρετικὸ, χιλιαστικὸ — φυλαχθῇτε ἰδιαίτερως — ἢ βιβλίον ἄλλων ἐσφαλμένων ἰδεῶν καὶ κατευθύνσεων.

Πρέπει λοιπὸν νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅλοι

ὅτι μόνον τὸ χριστιανὸ βιβλίον καὶ περιοδικὸ εἶναι κατ' ἐξοχὴν καθαρὰς πνευματικῆς τροφοδοσίας, διότι εἶναι μορφωτικὸ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν πού δώσαμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν στὴ λέξι μὀρφωσις. Μόνον τὸ χριστιανικὸ ἐντυπο οἰκοδομεῖ, τέρπει, ἀνεβάζει ψυχικά, ἐξευγενίζει. Διοχετεύει ψυχικὴ ὑγεία καὶ τόνωσι στὸν ἀναγνώστη. Τοῦ δίνει κατευθύνσεις, βασικὰς γραμμὰς, ἀνάλογα μὲ τὸ περιεχόμενόν του, τὸν συγκινεῖ καὶ τὸν ἐμπνέει. Τὸν παρηγορεῖ στίς ἡμέρας τοῦ πόνου του, καὶ συμπληρώνει τὴν εὐτυχία του στίς ἡμέρας τῆς χαρᾶς του. Ἀλλὰ πῶς νὰ μὴ φέρῃ τέτοια ἀποτελέσματα τὸ χριστιανικὸ βιβλίον καὶ ἐντυπο, ἀφοῦ ἀντλεῖ τίς ἀλήθειες πού ἀναπτύσσει στίς γραμμὰς του, ἀπὸ τὸ αἰώνιο, τὸ ἀκατάλυτο, τὸ ἀσύγκριτο, τὸ μοναδικὸ βιβλίον τὴν ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ; «Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι τὸ μέγιστον εὐεργέτημα πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος», εἶπε χαρακτηριστικὰ ὁ Φιλόσοφος Ἑμμ. Κάντ, ὁ δὲ παγκοσμίου φήμης Ρώσος λογοτέχνης Θεόδ. Ντοστογιέφσκι ἐγράψε, «Σοῦ συνιστῶ νὰ διαβάσῃς ὁλόκληρον τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Καὶ θὰ εὕρῃς ὅτι

ἡ ἀνθρωπότης οὔτε ἔχει, οὔτε δύναται νὰ ἀποκτήσῃ ἄλλο βιβλίον ἐξ ἴσου πολῦτιμον». Καὶ ἂν ὁ μέγας Ἀμερικανὸς φυσικὸς Ρ. Μίλλικαν, διακηρύττῃ ὅτι εἶναι «ἀπαραίτητον δι' ἓνα ἀρτίως πεπαιδευμένον ἄνθρωπον νὰ ἔχῃ οὐσιώδη γνῶσιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς», πῶς μπορούμε ἐμεῖς νὰ θεωρηθοῦμε πραγματικὰ μορφωμένοι, ἂν συνεχῶς δὲν ἐντρυφοῦμε στοὺς ἀνεξάντλητους θησαυροὺς τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Χριστιανικῶν Βιβλίων;

Ἀλήθεια εἶναι ἓνας ἀνεκτίμητος θησαυρὸς ἡ Ἁγία Γραφή. Ἡ Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη. Δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ κανένα σπίτι. Κάτι περισσότερο. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος, δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ οἰκογένεια, πού νὰ μὴ μελετᾷ καὶ νὰ μὴ ἐμβαθύνῃ στὸ αἰώνιο βιβλίον.

Ἡ Ἁγία Γραφή πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρώτη πηγὴ πνευματικῆς τροφοδοσίας καὶ μορφώσεως στὸ κάθε σπίτι, στὸν κάθε ἄνθρωπο. Χαρὰ στὴν οἰκογένεια, χαρὰ στὸν ἄνθρωπο πού μαθητεύει στὸ βιβλίον τοῦ ΘΕΟΥ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΤΑΙ

Αὐτὸς ὁ τίτλος προτιμήθηκε γιὰ νὰ ἀποδώσῃ καλύτερον τὴν πραγματικὴν ζωὴ ὧν ἐκείνων πού «ἐκλήθησαν» στὴ στρατευομένη Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ αγωνισθοῦν ὄχι «πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους».

Συγκεκριμένα ἀναφέρεται α) στοὺς ἥρωες ἐκείνους πού μὲ φλογερὴ πίστιν «ἀνεπέτασαν εὐθαρσῶς καὶ μεγαλοφρόνως, τὸ ἐνδοξον καὶ τιμημένον λάβαρον τῆς Ὁρθοδοξίας» γιὰ νὰ τὴν διαφυλάξουν ἀπὸ τοὺς μανιασμένους «λύκους» τῆς Δύσεως τὰ ἔτη 1924 ἕως σήμερον καὶ β) σ' ἐκείνους πού πρόδωσαν τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως «χάριν πινακίου φακῆς», καταπατώντας καὶ φονεύοντας τὴ φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των.

Χαρακτηρίζω τοὺς πρώτους «ὁμολογητάς» γιὰ τὴν «ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων» πάλαιψαν σκληρὰ μὲ διωγμούς, ἐξορίες, φυλακὰς, κλείσιμο τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀποσχισματισμούς καὶ τόσες ἄλλες «θλίψεις» γιὰ νὰ βγοῦν στὸ τέλος νικητὲς κατὰ τῶν ποικilonύμων ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διαβάζοντας σήμερον ἐμεῖς οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὰ κατορθώ-

ματα τῶν Πατέρων μας, γιὰ νὰ διαφυλάξουν τὴν Ἱερὰ Παράδοση καὶ τὰ σωτήρια δόγματα τῆς πίστεώς μας, αἰσθανόμεστε ἐκτὸς ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση, τιμὴ καὶ δόξα γιὰ τὴν βρεθήκαμε στὸν αἰῶνα μας, συνεχιστὲς καὶ διάδοχοι τέτοιων ἡρώων τῆς πίστεως, οἱ ὅποιοι ἐγίναν ἄξιοι νὰ γεμίσουν τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς των μὲ ἐνδοξας σελίδες ὀρθοδόξου ὁμολογίας.

Τέτοιους ἥρωες, ὁμολογητὲς καὶ μάρτυρες, ἔχει ὁ Ἱερὸς ἡμῶν ἀγῶνας ἀπὸ τὸ 1924 νὰ παρουσιάζει πολλοὺς. Καὶ τοὺς παρουσιάζει σὰν ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν σὲ ἡμέρας πού ὁ κόσμος, ἀκόμη καὶ οἱ Χριστιανοί, «ἀπελάττησαν» τὸ Ἄγιο Εὐαγγέλιον καὶ τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις.

Ὁ Ἀείμνηστος Ποιμενάρχης μας πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος σὰν ἡγέτης τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὑπῆρξε ὑπόδειγμα πραγματικοῦ ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου τῆς πίστεώς μας, καὶ σὰν Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, ὑπῆρξε ὁ ὁδηγὸς τῶν Ἱερέων καὶ τῶν πιστῶν χωρὶς ὑποκρισίαν, καὶ μὲ αὐταπάρνηση γιὰ τὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιον. Κριτήριον γιὰ τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν τοῦ ἀποτελοῦν «τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου» πού ἀειώθηκε χάριν τῆς πίστεως νὰ βαστάξῃ στὸ σῶμα του καὶ μὲ τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐ-

θνών να μᾶς μιλήσει: «Ὅτι ἡμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν». Καὶ γιὰ τὴν Ἁγία Ζωὴ του, κριτήριον ἀποτελεῖ τὸ παράδειγμα του τὸ ὁποῖο ὑπῆρξε «τὸ φῶς τοῦ κόσμου» καὶ «τὸ ἠθικὸ ἀλάτι τοῦ κόσμου».

Εἶναι σίγουρο καὶ ἀποδεδειγμένο ὅτι ζοῦσε φτωχὸς ἀπὸ κοσμικὰ καὶ ἐφήμερα πλούτη χωρὶς κτήματα, γιὰ νὰ θυμίζει ὁ ἴδιος προσωπικὰ ὅτι ἓνας καὶ μοναδικὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς θησαυρὸς ποῦ δίνει χαρὰ στὸν ἄνθρωπο, ὁ Ἐπουράνιος θησαυρός.

Βέβαια ἐδῶ δὲν μπορούμε νὰ παρουσιάσουμε ὅλους τοὺς ὁμολογητὰς καὶ ἀγωνιστὰς ποὺ θυσιάσαν τὴ Ζωὴ τους καὶ τὰ ὑπάρχοντά τους στὸν Ἱερὸ Ἀγῶνα τῆς πίστεως, γιὰτὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ χῶρο ἑνὸς πολυσέλιδου βιβλίου. Εἶναι ὅμως ἀπαραίτητο νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ ὠρισμένα γεγονότα, περιληπτικά, γιὰ νὰ δοῦμε ἐκεῖ καὶ ἄλλα πρόσωπα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἄλλα μὲν κράτησαν τὴ σημαία τῆς Ὁρθόδοξου ὁμολογίας ἕως θανάτου καὶ ἄλλα, πρόδωσαν ὅτι ὠραῖο καὶ ἱκαλὸ ἐχτισαν στὸ χῶρο τῆς Ὁρθοδοξίας, ποῦ τάχθηκαν ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ ὑπηρετήσουν.

Γιὰ νὰ γνωρίσουμε στὸν ἀναγνώστη τὰ γεγονότα αὐτά, γυρίζουμε στὸ ἔτος 1935. Τὸ ἔτος αὐτὸ βλέπουμε τὸν πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομο μετὰ τῶν Δημητριάδου Γερμανὸ καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομο ν' ἀσκηκῶνουν τὸ ἐνδοξο καὶ τιμημένο λάβαρο «τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ ἐδάφει τῶν σεπτῶν παραδόσεων καὶ Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων». Ἀπεκρήρξαν στίς 14 Μαΐου τὴν κατινούργια Ἐκκλησία ποὺ δημιούργησε ἡ ἀνταρσία τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδόπουλου, ἐνῶ τὴν 13 Μαΐου τοῦ 1935 προηγήθηκε πανηγυρικὴ Θεία λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Κολωνός) ὅπου ὠμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Δημητριάδου Γερμανὸς ἐνώπιον 25.000 πιστῶν, οἱ ὁποῖοι συνέρρευσαν ἀπὸ παντοῦ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ἔθεσε ὑπὸ δίκην τοὺς τρεῖς Μητροπολίτας καὶ διέταξε ἀνακρίσεις. Αὐτοὶ δέ, ἐξασέλυσαν Διάγγελμα πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ὁρθόδοξο λαὸ περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου.

Οἱ Ἀρχιερεῖς μας μάταια ἐπερίμεναν μήπως συνετισθεῖ ὁ φονιᾶς τῆς συνειδήσεώς του Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἀρχισε πυρετωδῶς νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν καταδίκη καὶ ἐξορία των. Τὸν χαρακτηρίζω «φονιά», γιὰτὶ ὁ ἴδιος πρὶν γίνει Ἀρχιεπίσκοπος ὁμολόγησε ἐπίσημα ὅτι «δὲν δύναται μία ἐπὶ μέρος Ἐκκλησία

νὰ χωρισθῇ καὶ νὰ ἀποδεχθῇ νέον Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ λογιθῇ Σχισματικὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν».

Πρὸ αὐτῆς τῆς καταστάσεως εὐρισκόμενοι, οἱ Ἀρχιερεῖς μας, ἀπεφάσισαν τὴν ψήφισιν καὶ χειροτονία τεσσάρων Ἀρχιμανδριτῶν εἰς Ἀρχιερεῖς, τῶν ὁποίων οἱ χειροτονίες ἐγίναν σύμφωνα μὲ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Πευκοβουνιαγιάτρειας Κερατέας Ἀττικῆς.

Οἱ χειροτονηθέντες ἦσαν:

- 1) Γερμανὸς Βαρυκόπουλος, Ἐπίσκοπος Κυκλάδων.
- 2) Χριστόφορος Χατζῆς, Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος.
- 3) Πολύκαρπος Λιόσης, Ἐπίσκοπος Διαιλείας.
- 4) Ματθαῖος Καρμπαδάκης, Ἐπίσκοπος Βρεσθῆνης.

Ἔτσι σχηματίσθηκε ἡ πρώτη Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Γνησίων Ὁρξοδόξων Χριστιανῶν ἡ ὁποία ἀπηύθυνε καὶ ἐγκύκλιο πρὸς τὸν Ὁρθόδοξο Ἑλληνικὸ λαὸ στὴν ὁποία ὁμολογοῦσαν ὅτι: «... Ἡμεῖς διεκηρύξαμεν εἰς αὐτοὺς, ὅτι εἴμεθα ἐτοιμοὶ καὶ τὸ αἷμα ἡμῶν νὰ χύσωμεν εἰς τὸν Ἱερόν τῆς Ὁρθοδοξίας βωμόν, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἀναστηλώσωμεν τὰς καταπατηθείσας Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις...».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος κατόρθωσε νὰ πείσει τὴν Κυβέρνηση ἐναντίον τῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ περισσότερον ἐναντίον τῶν Ἐπισκόπων μας, νὰ λάβει βίαια καὶ ἀνελεύθερα μέτρα.

Καὶ ἐνῶ οἱ Ἀρχιερεῖς μας ἐτοίμαζαν τὸν καταρτισμὸ καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐκκλησίας, βρέθηκαν ἀπροσδόκητα πολιορκημένοι στίς 29 Μαΐου τοῦ ἔτους 1935, στὸ Μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, Ἀριστοτέλους 37, ἀπὸ ἰσχυρὴ δύναμι ἀστυνομικῶν.

Τὰ μέτρα αὐτά, ἐπόμενο ἦταν νὰ ἐξερεθίσουν τὸν Παλαιοημερολογικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἀρχισε ἀμέσως μετὰ τὴν εἶδησιν νὰ συγκεντρώνεται μπροστὰ στὸ Μέγαρον ὅπου ἦσαν ἐγκλειστοὶ οἱ Ποιμένες του. Παράλληλα ἐγίναν πολὺς διαμαρτυρίες στὴν Κυβέρνησιν κατὰ τῆς ἀφθαιρέτης καὶ μεσαιωνικῆς αὐτῆς πράξεως.

Στὸ σημεῖο τῆς συγκεντρώσεως κατέφθασαν ἀστυνομικοὶ οἱ ὁποῖοι μὲ τὴ βοήθειαν τῆς πυροσβεστικῆς (!) ἀρχισαν νὰ σκορπίζουν το

λαό, με τις άντλίες και τὰ ρόπαλα(!), εκείνος όμως παρέμεινε όλη τήν ήμέρα, πολλοί δέ, διανυκτέρευσαν στα πεζοδρόμια και τούς γύρω δρόμους.

Η πολιορκία και απομόνωση τών Ἀρχιερέων μας συνεχίστηκε μέχρι τής «ερίμην» δίκης και καταδίκης αὐτῶν υπό τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, σέ καθαίρεση και πενταετή σωματικό περιορισμό.

Η είδηση αὐτή κατετάραξε τὰ πλήθη, τὰ όποία αποφάσισαν νά μεταβοῦν έν σώματι στόν Πρόεδρο τής Κυβερνήσεως γιά νά διαμαρτυρηθοῦν. Ξετυλίχθηκαν όμως θλιβερά γεγονότα, γιατί κατέφθασαν πάλι οί Πυροσβεστικές άντλίες οί όποίες επεχείρησαν μέ τὸ νερό νά διαλύσουν τὰ πλήθη. Κατόρθωσαν αὐτὸ μόνο όταν έφθασε και ισχυρή δύναμη αστυνομικῶν μέ ρόπαλα!

Τέλος, στις 7 Ἰουνίου εἰδοποιήθηκε ή αστυνομία ότι τήν επομένη ήμέρα πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ ή απόφαση τής Συνόδου τής Ἐκκλησίας, και νά μεταφερθοῦν οί τιμωρημένοι στοὺς τόπους τής εξορίας των, όπως και έγινε. Και ένῳ πραγματοποιήθηκε ή εξορία τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου και τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ, δυστυχῶς ό Ζακύνθου Χρυσόστομος «δειλιάσας» δήλωσε «μετάνοια» και δέν εξορίσθηκε.

Δικάσθηκαν επίσης και οί τέσσαρες νεοχειροτονημένοι Ἐπίσκοποι από τούς όποιους, οί Διαυλείας Πολύκαρπος και Μεγαρίδος Χριστόφορος πού «δειλιάσαντες» έγιναν κι αὐτοί προδότες.

Η δειλία τοῦ Πιλάτου βρήκε και πάλι θέση σ' αὐτοὺς πού πρόδωσαν, γκρεμίζοντας έτσι ότι ώραίο και καλὸ έχτισαν. Ἀγαποῦσαν τόν Ἱερο Ἀγῶνα —τόν Ζοῦσαν άλλωστε ακόμα— άρκοῦσε μονάχα νά μή τούς στείλουν έξορία!

«Δύο και πονηρά έποίησεν ό λαός οὗτος, έμέ έγκατέλιπον πηγὴν ζώντος ὕδατος, και ὤρυξαν έαυτοῖς λάκκους συντρεμιμένους». (Προφ. Ἱερ. κεφ. Β').

Κοντὰ στοὺς «ήρωας» όμολογητάς Ἱεράρχας, στάθηκαν άκλόνητοι υπερασπισταί τής πίστεως, και άναρίθμητοι κληρικοί και λαϊκοί, οί όποιοι, μέ τήν ήρωική αγωνιστικότητα και θυσία των, χωρίς νά δειλιάσουν στα «ούρλιαχτά τών λύκων», έκλεισαν τὸ βιβλίό τής επίγειας ζωής των, μέ όρθόδοξη όμολογία.

«Δειλοί» και άρνηταί τής όρθοδόξου όμολογίας, δέν υπήρξαν μόνο Ἀρχιερεῖς, αλλά και Ἱερεῖς και λαϊκοί. Τέτοιοι προδότες παρουσιάζονται και στις ήμέρες μας γιατί δέν θά σταματήσουν ποτέ νά υπάρχουν «κούφιοι» στην πί-

στη άνθρωποι. Ὅσοι άπ' αὐτοὺς ζοῦν ακόμα, άς σκεφθοῦν λίγο, κι άς άναρωτηθοῦν: Γιατί πρόδωσαν τήν Ἀλήθεια; «και ήλλαξαν τήν δόξαν τοῦ άφθάρτου Θεοῦ έν όμοιώματι εἰκόνας φθαρτοῦ ανθρώπου και πετεινῶν, και τετραπόδων, και έρπετῶν»; (Προφ. Ἱερ. Β').

† Ἀρχιμ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΠΑΡΔΑΚΑΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ Γ.Ο.Χ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τών Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ότι και έφέτος θά έορτασθῇ μετά πάσης μεγαλοπρεπείας και τάξεως ή μνήμη τοῦ Προμάχου τής Ὁρθοδοξίας αγίου Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τήν 9ην Φεβρουαρίου έ.έ. (Ν.Η. 19 Φεβρουαρίου) ήμέραν Τρίτην, έν τῷ Καθεδρικῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ αγίου Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, εἰς Περιστερίον Ἀθηνῶν (όδός Λαχανᾶ) ,προεξάρχοντός τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ήμῶν κ.κ. Αὐξεντίου.

Παρακαλοῦνται και προσκαλοῦνται άπαντες οί Κληρικοί και λαϊκοί όπως τιμῶντες τήν ιερὰν μνήμην τοῦ Μεγάλου τούτου Ἀνδρός τής Ἐκκλησίας ήμῶν προσέλθουν κατὰ τήν πανηγυρικήν Θείαν Λειτουργίαν πρὸς ψυχικήν αὐτῶν ωφέλειαν και διατράνωσιν τής πρὸς τήν Ὁρθόδοξίαν άφροσιώσεως αὐτῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οί άποστέλλοντες έπιτολάς, έγγραφα κ.τ.τ. πρὸς δημοσίευσιν εἰς τήν «Φωνήν τής Ὁρθοδοξίας», ή οί αίτούντες διαφόρους πληροφορίας σχετικές εἰς ότι άφορᾷ τήν Ἐκκλησίαν ήμῶν, όπως άπευθύνονται εἰς τόν Πρόεδρον τής συντακτικῆς έπιτροπῆς, τοῦ ως άνω περιοδικοῦ Ἐπίσκοπον Ἀχαρνῶν και Νέας Ἰωνίας κ.κ. Ἀθανάσιον ή εἰς τόν έν τοῖς Γραφείοις μόνιμον Κληρικόν Γραμματέα τής Ἱερᾶς Συνόδου Πρωθιερέα κ. Παναγιώτην Παναγιωτόπουλον.

Ἐπίσης οί έχοντες οικονομικά δοσοληψίας πρὸς τούς άπευθύνους διαχειριστάς χρηματικοῦ και ὕλικου, ή έτερα θέματα οικονομικῆς φύσεως, δέον όπως άπευθύνονται πρὸς τόν Οἰκονομικόν Σύμβουλον - Ἐλεγκτήν κ. Θεόδωρον Μαριόλην, έν τοῖς Γραφείοις ήμῶν, όδός Κάνιγγος 32.

(Ἐκ τών Γραφείων)

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Τὸ ποίμνιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Δάφνης Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ἱερέως πατρὸς Κωνσταντίνου, ποιήσας ἔργον Ἀγάπης διὰ τοὺς σεισμοπλήκτους τῆς Θεσπρωτίας, συνεκέντρωσε τὸ ποσὸν τῶν 150.000 δρχ. Μὲ τὰ ὡς ἄνω χρήματα, ἠγοράσθησαν 100 κιβώτια γάλακτος ΕΒΑΠΟΡΕ, 1000 κιλά Ζάχαρη, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα τρόφιμα τὰ ὁποῖα μετέφερε ὁ Πατὴρ Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ κ. Φώτη Γιαννοπούλου, εἰς Θεσπρωτίαν καὶ τὰ διένειμαν οἱ ἴδιοι τῇ ὑποδείξει τοῦ Νομάρχου Θεσπρωτίας κ. Πετρίτση εἰς τὰ χωρία Ἀγία Μαρίνα, Λάκκα καὶ Κρυόβρυσι.

Τὸ Ποίμνιον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων διὰ μέσου τοῦ ἐφημερίου του, εὐχαριστεῖ τὸν Πατέρα Νικόλαον Καλοσκάμην, ἐφημέριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Εὐαγγελιστρίας» Καραβᾶ Πειραιῶς καὶ τὸ εὐλογημένον Ποίμνιόν του, τὸ ὁποῖον ἐ-

βοήθησε τὸ ἔργον τῆς Ἀγάπης μὲ τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δρχ. ὡς καὶ τὸν ἀφθονον ρουχισμὸν εἰς ἀρίστην κατάστασι.

Ἐπίσης εὐχαριστεῖ τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀξιότιμον κ. Εὐάγγελον Ἀβέρωφ, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως ἐχορήγησε στρατιωτικὸν αὐτοκίνητον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν εἰδῶν εἰς Θεσπρωτίαν.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιευθέντα ἢ μὴ ὁὐκ ἐπιστρέφονται.
«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ἀπὸ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων παραρτήματος Τήνου.